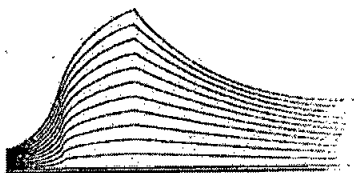

→ KR.

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer

2015 / 65

Datum van uitspraak

8 januari 2015

Rolnummer

2014/AB/246

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000068484-0001-0011-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - werkloosheid

tegensprekelijk arrest.

definitief

kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Keizerslaan, 7, appellant, vertegenwoordigd door mr. KRUIJEN V. loco mr. DE BOCK Ernest, advocaat te 1800 VILVOORDE, Xavier Buissetstraat 26

tegen

O

vertegenwoordigd door mr. DE KEERSMAECKER loco mr. BIESEMANS Bart, advocaat te 1700 DILBEEK, Ninoofsesteenweg 177-179

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 14 februari 2014 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 30e kamer (A.R. 5720/12),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 12 maart 2014,
- de neergelegde conclusie,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 21 november 2014 door substituut-generaal Nathalie Van den Brande,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 6 november 2014, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie zijn schriftelijk advies ter griffie heeft neergelegd, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer O , woonachtig te Mechelen, ontving werkloosheidsuitkeringen die hem toegekend waren door gewestelijk directeur van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening te Mechelen, en uitbetaald werden door het ACV Mechelen. Op 4 mei 2011 verhuisde hij naar Steenokkerzeel. Hij deelde zijn adreswijziging mede aan de VDAB maar niet aan de Rijksdienst, die de adreswijziging pas vaststelde in de loop van de maand november 2011. Dit gebeurde, volgens het administratief dossier, na consultatie van het Rijksregister. De heer O werd door de gewestelijk directeur te Mechelen opgeroepen voor een verhoor, maar op zijn oud adres, en de brief kwam dan ook onbesteld terug.

De gewestelijk directeur te Mechelen heeft daarna het dossier overgemaakt aan zijn collega te Vilvoorde, bevoegd voor Steenokkerzeel.

Op 27 januari 2012 werd de heer O opgeroepen door de gewestelijk directeur van het werkloosheidsbureau te Vilvoorde. Hij verklaarde dat hij er niet van op de hoogte was dat hij, bij wijziging van domicilie, een transfer van zijn dossier diende te vragen van het ene werkloosheidsbureau naar het andere.

2.

Bij beslissing van 16 februari 2012 heeft de gewestelijk directeur van het werkloosheidsbureau te Vilvoorde de heer O uitgesloten uit het recht op uitkeringen vanaf 4 mei 2011 tot 31 december 2011 omdat hij geen "verplichte uitkeringsaanvraag aangaande zijn adreswijziging heeft ingediend bij het werkloosheidsbureau te Vilvoorde". De terugvordering werd bevolen van de ten onrechte betaalde uitkeringen voor een bedrag van € 7.144,92. In toepassing van artikel 153 en 157 van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991, houdende de werkloosheidsreglementering (verder het werkloosheidsbesluit), werd aan de heer O een sanctie opgelegd in de vorm van een uitsluiting uit het recht op uitkering vanaf 20 februari 2012 voor een periode van vier weken, waarvan twee weken met uitstel.

3.

Bij verzoekschrift van 24 april 2012 heeft de heer O : beroep aangetekend bij de arbeidsrechtbank te Brussel tegen deze beslissing.

Bij vonnis van 14 februari 2014, ter kennis gebracht aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening op 19 februari 2014, heeft de arbeidsrechtbank te Brussel de vordering van de heer O gedeeltelijk gegrond verklaard. De arbeidsrechtbank vernietigde de bestreden administratieve sanctie in zoverre zij de heer O uitsloot uit het recht op werkloosheidsuitkeringen van 4 november 2011 tot 31 december 2011 en de uitkeringen voor deze periode terugvorderde. De opgelegde sanctie werd echter bevestigd.

Bij verzoekschrift van 12 maart 2014 heeft de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening hoger beroep ingesteld tegen dit vonnis.

Bij besluiten heeft de heer O incidenteel beroep ingesteld tegen het vonnis van de eerste rechter in zoverre dit de uitgesproken administratieve sanctie bevestigde.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingesteld binnen de maand na de kennisgeving van het bestreden vonnis en is dus eveneens tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

Het incidenteel beroep is eveneens ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.

De eerste rechter stelde vast dat de heer O inderdaad tekort gekomen was aan zijn verplichting om, bij een verhuis naar een gemeente die onder een ander werkloosheidsbureau ressorteert, een nieuwe uitkeringsaanvraag in te dienen zoals opgelegd door artikel 133, § 1, 6° van het werkloosheidsbesluit. Hij oordeelde echter dat deze tekortkoming niet tot gevolg had dat de werkloosheidsuitkeringen die betaald waren na de adreswijziging onverschuldigd betaald werden.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening is van oordeel dat het onverschuldigd karakter van de uitkeringen volgt uit de samenlezing van artikel 133, § 1, 6° en 138, 4° van het werkloosheidsbesluit en artikel 95 van het Ministerieel Besluit van 26 november 1991 houdende uitvoering van het werkloosheidsbesluit. Overeenkomstig artikel 133, § 1, 6° moet de werkloze, die verhuist naar een gemeente die onder een ander werkloosheidsbureau ressorteert, een nieuwe uitkeringsaanvraag indienen op basis van een dossier dat de bevoegde gewestelijk directeur toelaat een beslissing te nemen over het recht op werkloosheidsuitkeringen. Op deze nieuwe aanvraag zijn de regels van artikel 95 van het

Ministerieel Besluit van toepassing, te weten dat het recht op werkloosheidsuitkeringen slechts ingaat vanaf de nieuwe aanvraag.

De heer O vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis. Hij stelt dat hij er terecht mocht van uitgaan dat door zijn adreswijziging door te geven aan de VDAB, hij aan zijn verplichtingen voldaan had en dat hij daarmee ook aantoonde dat hij bekommerd was om zijn herinschakeling op de arbeidsmarkt. Hij stelt ook dat de Rijksdienst zonder enig probleem zijn verblijfplaats had kunnen terugvinden via het Rijksregister.

Volgens de heer O kan er geen sprake zijn van onverschuldigd betaalde uitkeringen omdat zijn adreswijziging geen enkele invloed had op de omvang van het recht op uitkeringen (geen wijziging van de gezinstoestand). Bij wijze van Incidenteel beroep vraagt de heer O dat de sanctie zou herleid worden tot een verwittiging, dan wel tot een minimumsanctie van 1 week met uitstel.

2.

Overeenkomstig artikel 133, § 1, 6° van het werkloosheidsbesluit moet een dossier, bevattende een uitkeringsaanvraag en alle stukken welke de directeur nodig heeft om over het recht op uitkeringen te beslissen en het bedrag ervan te bepalen, door de uitbetalingsinstelling ingediend te worden, onder meer wanneer de werkloze verhuist en de gemeente van de nieuwe hoofdverblijfplaats onder een ander werkloosheidsbureau ressorteert.

Overeenkomstig artikel 138, 4° van het werkloosheidsbesluit bepaalt de Minister, na advies van het Beheerscomité, de wijze waarop en de termijnen waarbinnen de stukken, bedoeld in de artikelen 133 tot 135 door de werkloze aan de uitbetalingsinstelling en door deze aan het werkloosheidsbureau worden bezorgd. Overeenkomstig artikel 92, § 2 van het Ministerieel Besluit van 26 november 1991 moet, indien het een uitkeringsaanvraag betreft, het dossier toekomen op het werkloosheidsbureau binnen een termijn van twee maanden (1°) in geval van volledige werkloosheid, de dag volgend op de eerste dag waarvoor de uitkeringen worden aangevraagd; (2°) in geval van tijdelijke werkloosheid de eerste dag van de maand volgend op deze waarvoor de uitkeringen worden aangevraagd. Overeenkomstig artikel 95 wordt het recht op uitkeringen toegekend vanaf de datum van de uitkeringsaanvraag wanneer het volledig dossier toekomt binnen de termijnen bepaald in artikel 92, § 2 of artikel 93.

Overeenkomstig artikel 5 en artikel 142 en volgende van het werkloosheidsbesluit wordt de Rijksdienst, voor de uitoefening van zijn wettelijke verplichtingen, opgesplitst in werkloosheidsbureaus, waarbij het de verschillende directeurs zijn, in wiens ambtsgebied de werkloze zijn hoofdverblijfplaats heeft, die alle beslissingen nemen over het recht op uitkeringen.

3.

Uit deze bepalingen blijkt inderdaad dat de werkloze die zijn hoofdverblijfplaats overbrengt naar een gemeente die onder een ander werkloosheidsbureau ressorteert, op dat ogenblik door tussenkomst van zijn uitbetalingsinstelling een nieuwe aanvraag moet indienen, waarbij hij het recht op werkloosheidsuitkeringen slechts zal ontvangen vanaf zijn nieuwe aanvraag.

Uit deze bepalingen blijkt echter niet, zoals de eerste rechter geoordeeld heeft, dat de uitkeringen, betaald ingevolge de oorspronkelijke uitkeringsaanvraag, onverschuldigd worden. De werkloze heeft immers een oorspronkelijke uitkeringsaanvraag ingediend, en is aan al de voorwaarden blijven voldoen om recht te hebben op de werkloosheidsuitkeringen die hem toegekend werden.

Daaraan moet het volgende toegevoegd worden.

4.

Overeenkomstig artikel 3 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het Handvest van de Sociaal Verzekerde zijn de instellingen van sociale zekerheid verplicht uit eigen beweging de sociaal verzekerde alle bijkomende informatie te verschaffen die nodig is voor de behandeling van zijn verzoek of het behoud van zijn rechten. Overeenkomstig artikel 9, al. 3 van dezelfde wet moet, wanneer een aanvraag wordt ingediend bij een niet bevoegde instelling van sociale zekerheid, het verzoek onverwijld doorgezonden worden aan de bevoegde instelling voor sociale zekerheid. Overeenkomstig artikel 11 van de wet verzamelt de instelling van sociale zekerheid, die een verzoek moet behandelen, uit eigen beweging alle ontbrekende inlichtingen om de rechten van de sociaal verzekerde te kunnen beoordelen. Indien de verzoeker ondanks de hem toegezonden rappel gedurende meer dan een maand nalaat de aanvullende inlichtingen te verschaffen die hem gevraagd worden door de instelling van sociale zekerheid mag die instelling, na alle voor het inwinnen van die inlichtingen dienstige stappen te hebben gedaan, beslissen op grond van de inlichtingen waarover zij beschikt.

Overeenkomstig artikel 17 van de wet kan de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing nemen die uitwerking heeft op de datum van de verbeterde beslissing, indien vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing. Wanneer de nieuwe beslissing te wijten is aan een vergissing van de instelling voor sociale zekerheid, dan heeft de nieuwe beslissing echter slechts uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie lager is dan het aanvankelijk toegekende recht.

5.

Overeenkomstig artikel 3 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van sociale zekerheid is de Kruispuntbank belast met het leiden en organiseren van, en het machtigen tot de uitwisseling van sociale gegevens tussen

de sociale gegevensbanken. Ze coördineert de betrekkingen tussen de instellingen van sociale zekerheid onderling en tussen deze instellingen en het Rijksregister. Overeenkomstig artikel 3bis is de Kruispuntbank verder belast met het ondersteunen van de instellingen van sociale zekerheid ten einde hen, door middel van nieuwe technologieën, in staat te stellen hun opdrachten ten behoeve van de gebruikers van de door hen aangeboden diensten uit te voeren op een effectieve en efficiënte wijze, met een minimum aan administratieve lasten en kosten voor de betrokkene, en zover dit mogelijk is op hun eigen initiatief.

6.

Artikel 6 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen bepaalt verder het volgende:

“§1. De overheden, de instellingen en de personen bedoeld in artikel 5, die gemachtigd zijn de gegevens van het Rijksregister te raadplegen, mogen de betreffende gegevens niet meer opnieuw rechtstreeks opvragen bij een persoon.

§ 2. Eens een gegeven is medegedeeld aan, en opgenomen is in het Rijksregister, is de betrokken persoon niet meer verplicht het rechtstreeks mee te delen aan de overheden, de instellingen en de personen bedoeld in artikel 5, die gemachtigd zijn de gegevens van het Rijksregister te raadplegen.”

7.

In een artikel van 2004 “De Kruispuntbank van de sociale zekerheid anno 2004” leggen Frank ROBBEN, administrateur-generaal van de Kruispuntbank, en de heer Peter MAES, afdelingshoofd innovatie en beleidsondersteuning bij de Kruispuntbank(*BTSZ*, p. 145 e.v) uit wat dit concreet inhoudt met betrekking tot de gegevensuitwisseling inzake wijzigingen in het Rijksregister.

Zij schrijven:

“Het Rijksregister en de KSZ-registers, twee complementaire gegevensbanken waarin een aantal basisidentificatiegegevens worden bijgehouden m.b.t. alle Belgische of buitenlandse natuurlijke personen waarover een dossier bestaat in de Belgische overheid, kunnen door alle op het netwerk aangesloten actoren elektronisch worden ondervraagd, interactief of via stapelverwerking. Bovendien worden aan deze actoren automatisch alle wijzigingen meegedeeld van de basisidentificatiegegevens m.b.t. personen waarover zij dossiers bijhouden en die zijn ingeschreven in het verwijzingsrepertorium van de Kruispuntbank. Dit geschiedt via een systeem van elektronische brievenbussen, die de actoren kunnen legen wanneer het hen past.

De beschikbaarheid van de basisidentificatiegegevens in het Rijksregister en de KSZ-registers maakt het opvragen van uittreksels uit de bevolkingsregisters bij de gemeenten of van heel wat identiteitsinformatie bij de burgers overbodig. Zowel de informatieverstrekkers als de actoren in de sociale sector die de gegevens moeten verwerken, vermijden daardoor heel wat kosten en tijdverlies. Het tijdsinterval tussen het opvragen en het bekomen van de informatie wordt bovendien herleid van gemiddeld enkele weken tot enkele seconden bij online

ondervraging en maximum twee dagen bij stapelondervraging. Daardoor kunnen de dossiers veel sneller worden afgehandeld en verhoogt de service aan de sociaal verzekerden.

Via het systeem van elektronische post worden alle geïnteresseerde actoren in de sociale sector systematisch op de hoogte gebracht van voor hen relevante geboortes, adreswijzigingen en overlijdens, die nog enkel bij de gemeente moeten worden aangegeven. Eenmaal de gemeente op de hoogte gesteld, hoeft de sociaal verzekerde niet meer alle betrokken actoren in de sociale sector te informeren. De mededeling van adreswijzigingen en overlijdens laat de betalingsinstellingen toe heel wat intrestverlies en/of recuperatiekosten te vermijden die het gevolg zijn van het uitschrijven van betalingsopdrachten of postassignaties aan overleden of verhuisde personen.”

Uit de website van de Kruispuntbank voor sociale zekerheid (https://www.ksz.fgov.be/nl/bcss/services/content/websites/belgium/services/service_institution/service_socialesecurityinstitution/service_01/service_03.html#FAQ-Rijksregister-e-43) blijkt verder dat de wijzigingen in het Rijksregister dagelijks worden overgemaakt aan de Kruispuntbank en dat de Kruispuntbank deze gegevens dagelijks overgemaakt aan de verschillende instellingen voor sociale zekerheid.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening beschikt dus dagelijks over de wijzigingen van domicilie via zijn elektronische brievenbus.

8.

Uit het overzicht van deze wettelijke bepalingen dienen de volgende conclusies getrokken worden.

8.1.

De bepalingen van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering met betrekking tot de verplichting van het indienen van een nieuwe aanvraag bij domiciliëwijziging zijn onverenigbaar met de bepalingen opgenomen in art. 3, 9 en 11 van de wet van 11 april 1995, houdende het Handvest van de Sociaal Verzekerde, samen gelezen met de wetgeving op de Kruispuntbank van de sociale zekerheid en de wetgeving op het Rijksregister, tenminste in zoverre ze zo geïnterpreteerd zouden moeten worden dat de verzekerde automatisch het recht op uitkeringen verliest wanneer hij van domicilie verandert, en nalaat een nieuwe aanvraag in te dienen bij het werkloosheidsbureau, onder wiens bevoegdheid hij na zijn domiciliëwijzigingen ressorteert.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, die ingevolge zijn interne structuur (opdeling in regionale werkloosheidsbureau 's met eigen bevoegdheden inzake de erkenning van het recht op werkloosheidsuitkeringen) de werkloze verplicht een nieuwe werkloosheidsaanvraag in te dienen, wanneer hij zijn hoofdverblijfplaats verplaatst naar een gemeente die onder het ambtsgebied van een ander gewestelijk bureau ressorteert dan dat waarin de oorspronkelijke uitkeringsaanvraag is ingediend, moet, om in overeenstemming te handelen met de vermelde bepalingen, erover waken dat het oorspronkelijk ingediende

werkloosheidsdossier automatisch overgemaakt wordt aan de bevoegde gewestelijke directeur, die dan de werkloze moet uitnodigen om hetzij een nieuw dossier in te dienen, hetzij een nieuw inlichtingenblad te bezorgen, waaruit blijkt dat de domicilielijziging (ingevolge de samenstelling van het gezin) geen invloed heeft op het vroeger vastgelegde recht op uitkeringen.

7.2

De Rijksdienst is minstens tekort gekomen aan de verplichtingen, voortvloeiend uit de vermelde wetgevingen, en aan de beginselen van behoorlijk bestuur, door de heer O retroactief uit te sluiten uit het recht op werkloosheidsuitkeringen, zonder hem zelf tijdig uit te nodigen een nieuwe aanvraag in te dienen bij het bevoegde werkloosheidsbureau.

Deze tekortkomingen zijn van aard om aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, bij wijze van schadeloosstelling, het recht op terugvordering te ontfangen.

In dit verband moet er op gewezen worden dat van de sociaal verzekerde moeilijk kan verwacht worden dat hij, op het moment van een domicilielijziging, het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 en het Ministerieel Besluit van 26 november 1991 gaat napluizen over de mogelijke gevolgen van zijn domicilielijziging op zijn verplichtingen. Evenmin kan van hem verwacht worden dat hij weet welke het bevoegdheidsgebied is van de verschillende werkloosheidsbureaus, en zich aldus realiseert dat ook een kleine wijziging van zijn verblijfplaats hem onder de bevoegdheid van een ander werkloosheidsbureau doet vallen.

7.3

Om dezelfde reden is een herzieningsbeslissing met terugwerkende kracht niet mogelijk in toepassing van artikel 17 van de wet van 11 april 1995. Het onverschuldigd karakter van de uitbetaling is het gevolg van een tekortkoming van de Rijksdienst, die nagelaten heeft om de werkloze er op te wijzen dat, ingevolge zijn wijziging van domicilie, hij een nieuwe aanvraag moest indienen bij een ander werkloosheidsbureau.

Het incidenteel beroep.

Om de redenen uiteengezet bij de bespreking van het hoofdberoep, dient de opgelegde sanctie herleid te worden tot een verwittiging, zoals voorzien door artikel 157 van het werkloosheidsbesluit. De heer O kon redelijkerwijze niet weten dat, ingevolge de specifieke territoriale organisatie van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, een verhuizing de verplichting inhield om een nieuwe werkloosheidsaanvraag in te dienen. Hij mocht er op rekenen dat de Rijksdienst, ingevolge de samenwerking tussen het Rijksregister en de Kruispuntbank voor sociale zekerheid, automatisch in kennis gesteld werd van zijn domicilielijziging.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidend schriftelijk advies van mevrouw Nathalie Van Den Brande, substituut-generaal, waarop door partijen niet geantwoord werd;

Verklaart het hoofdberoep ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis voor wat betreft de uitsluiting uit het recht op werkloosheidsuitkering en de terugvordering van de werkloosheidsuitkeringen.

Verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond. Hervormt het bestreden vonnis. Herleidt de opgelegde administratieve sanctie tot een verwittiging.

Veroordeelt de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot betaling van de proceskosten overeenkomstig art. 1017, 2° lid, Ger. W.

Vereffent het bedrag van de proceskosten, tot op heden in hoofde van heer O. begroot op 160,36 euro rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep.

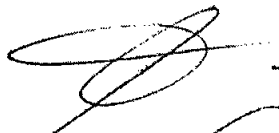
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Simone ALAERTS,
Karel GACOMS,
arbeider,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

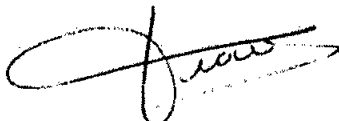
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-
griffier.

Fernand KENIS;

Sven VAN DER HOEVEN;

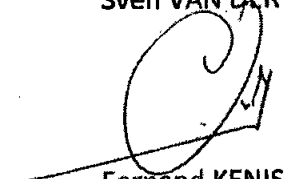
Simone ALAERTS

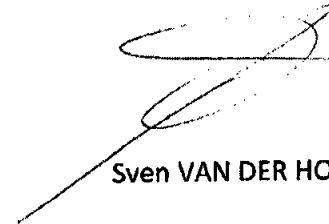
Karel GACOMS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 8 januari 2015 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

